

fulde spille en Rolle i denne Henseende, da maatte det være Loven om Varemærker, men jeg tror ikke, at Loven om Varemærker, som den nu foreligger, vil nytte noget. Jeg tror overhovedet, at det vilde være urigtigt at sætte denne Foranstaltning i Forbindelse med Forsøg paa at gennemføre en Lov, thi det vil, som Forholdene nu ere, og med de store Banfælgigheder, som de nuværende Forhold medføre, efter al Sandsynlighed meget let føre til, at Intet sker. Jeg tror ogsaa, at der omkring blandt Landeieendomsbesidderne er et alvorligt Duffe om, at Ministeren, naar han vil tage denne Sag i sin Haand, ikke vil gaa Lovgivningens Vej, men lade Administrationen ordne Sagen i Overensstemmelse med Finantsudvalget og Bevillingsmyndigheden. Denne Vej kan man nemlig gaa og derved alligevel opnaa fuldt ud, hvad der ønskes. Hvis Ministeren skaffer Bevilling til at ansætte Folk ved de forskellige Udsjælssteder, Folk, der have Myndighed, og for hvis Bedræftighed og Paalidelighed man har Garanti, til at stemple det til Export bestemte Smør, vil der derigennem naas saa Meget, som rimeligvis kan naas paa dette Omraade. Folgen vilde rimeligvis blive, at de Smørforjendere, der ikke fik deres Smør stemplet, altsaa deriblandt alle, hvis Smør var af tvivlsom Kvalitet, eller hvis Smør var forfalsket, paa det udenlandske Marked vilde komme til at staa saaledes, at de ikke kunde tage Konkurrencen op med de Andre, og derigennem vilde det gode, virkelig usforfalskede, ægte Smør være sikret mod det forfalskede Smørs Konkurrence. Det er en Selvfølge, at disse Mænd maatte have Bemyndigelse til at anstille en nødvendig Undersøgelse, og dertil behøves ikke nogen Lov, eftersom det jo vilde være en frivillig Sag for Eieren af Smørret, om han vilde underkaste sig denne Undersøgelse eller ikke. Der maatte naturligvis en Bevilling til at lønne saadanne Folk for at sætte dem i Stand til at foretage denne Undersøgelse, og en saadan Bevilling vil vel ogsaa nok kunne faas. Hvis den høitæredede Minister vil gaa den Vej, tror jeg, at det vilde kunne naas i alle Tilfælde foreløbig ved en for Diebliffet nødvendig Foranstaltning at fikre os imod, at vort Smør skulde faae et daarligt Ry paa det engelske Marked. Jeg tror, at dette er en Foranstaltning, der burde iværksættes saa hurtigt som muligt, thi med hvert Aar, der gaar, vøyer Faren. Hertil skal jeg indskrænke mig, og jeg skal altsaa anbefale at vedtage de af Flertallet stillede Vædringsforslag.

Judenrigsministeren (Finzen): Med Hensyn til de Hensstillinger, som den ærede Ordfører nu berørte i Slutningen af sit Foredrag om nye Regler for Fordelingen af Beløbene til Husmandslobdernes Præmiering, om Foranstaltninger med Hensyn til Smørudførselen over Esbjerg og ligeledes om Kontrollen ved Butterne, skal jeg udtale ligesom i Gaar, at samtlige disse Spørgsmaal skulle blive tagne under nøie Overveielse, og at der derefter vil blive truffet de Foranstaltninger, som maatte findes at være de hensigtsmæssigste. Det gjorde mig ondt, at den ærede Ordfører og ligeledes den ærede Folkethingsmand for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) ikke fandt mit Svar fyldestgjørende paa den Bemærkning, som findes i Betænkningen under Nr. 60 om, at Udvalgets Flertal ikke kan billige, at den i Skrivelsen omtalte Disposition over de tvende Palais'er paa Amalienborg har fundet Sted uden Rigsdaens Medvirkning. Jeg fremhævede i Gaar, at de to Hensyn, dels til denne Dispositions rent interimistiske Karakter og dels til den presserende Nødvendighed af hurtig at træffe disse Foranstaltninger, var fuld Legitimation for den Fremgangsmaade, som var fulgt. Naar Grundlovens § 9 fastsætter, at Kongens Civilliste bestemmes for hans Regjerings Tid ved Lov, og at derved fastsættes tillige, hvilke Slotte og andre Statseieendele der skulle henhøre til Civillisten, saa er det en Selvfølge, at naar der er Tale om at henlægge et eller flere Slotte til Civillisten definitivt eller i alt Fald for en længere Tid, kan dette kun ske med Lovhjemmel, kan det kun ske ved, at Rigsdagens Medvirkning dertil søges. Men Forholdet forekommer mig at være et helt andet, naar der ikke er Tale om en saadan Henlæggelse eller Overdragelse af et af Statens Slotte, men naar der kun spørges om som i det Tilfælde, vi her omhandle, at træffe en midlertidig Foranstaltning til at raade Bod paa den Ulykke, som overraskede os Alle, og som overgik Christiansborg Slot den 3die Oktober forrige Aar, og navnlig raade Bod paa den paa en aldeles midlertidig Maade. Der kan jo dog ikke være nogen Tvivl om, at der tilkommer Civillisten efter Lov af 17de December 1863 et Rettskrav paa Erstatning for den Del af Slottet, som ved Lov var overdraget til Civillisten, efter at denne Del af Slottet er fortæret af Luerne. Der kan jo heller ikke være nogen som helst Tvivl om, at Erstatning herfor, indtil der er tilveiebragt Lovhjemmel for, hvorledes den skal ydes definitivt, maa fastsættes rent midlerti-